

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. března 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Daniela Plška a soudců JUDr. Libora Losy a Mgr. Tomáše Kurfiřta odvolání **obžalovaného Milana B.,** narozeného xxx, **a státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2021, č. j. 35 T 1/2021-2973, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce částečně zrušuje ve výroku o vině zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku v bodu 1) rozsudku a v celém výroku o trestu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že:

obžalovaný Milan B.
narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, ode dne 6. 2. 2020 ve vazbě ve Vazební věznici v Olomouci,

je vinen, že

1)

od října roku 2017 do 30. 1. 2020, v xxx, na ulici xxx, ve sklepních prostorách rodinného domu č. xxx, v němž tehdy bydlel, opakovaně, za pomoci chemikálií – červeného fosforu, kyseliny fosforečné, kyseliny chlorovodíkové, jódu, alkalického hydroxidu a organických rozpouštědel, a dále farmaceutických přípravků obsahujících účinnou látku pseudoefedrin hydrochlorid ve snadno extrahovatelné podobě, zejména pak přípravku s názvem Cirrus, jež si v Polské republice opatřoval buďto sám, či prostřednictvím dalších osob, a současně za využití různých typů baněk o objemech od 1 000 ml do 6 000 ml, chladiče, teploměrů, vařiče, plynové bomby a digitálních vah, kteroužto laboratorní techniku před každým výrobním cyklem – varem sestavil do podoby provizorního

zařízení určeného k nedovolené výrobě psychotropní látky pervitin (chemicky definované jako metamfetamin), vyrobil s četností minimálně dvakrát za měsíc, v množství nejméně 100 gramů, tedy celkově nejméně 5 600 gramů uvedené drogy,

načež takto vyrobený pervitin z části užil pro svou vlastní potřebu a z části, vědom si jeho negativních účinků na lidský organismus, neoprávněně prodával, nebo poskytoval za protislužbu či zdarma jiným osobám, mezi jinými také:

- Veronice S., narozené xxx, které, v období od měsíce listopadu roku 2017 do 1. 2. 2020, v blíže nezjištěném počtu případů, v přesně nezjištěném množství pervitinu,
- Janě B., narozené xxx, které od měsíce října roku 2017 do 6. 2. 2020, za účelem zprostředkování prodeje, postupně předával přesně nezjištěná množství pervitinu, vždy v dealerových sáčcích s obsahem 0,5 gramu pervitinu (s ustřihnutým rožkem) a s obsahem 1 gramu pervitinu (bez ustřihnutého rožku), který tato distribuovala dalším osobám,
- Pavlu F., přezdívanému "xxx", narozenému xxx, kterému v období nejméně jednoho letního měsíce v roce 2018, jako odměnu za pomoc při výstavbě bazénu, poskytl přibližně ve 26 případech, vždy v množství 0,2 gramu nebo 0,5 gramu při jedné předávce, celkem tedy nejméně 5,5 gramu pervitinu,
- Tomáši B., narozenému xxx, kterému od konce roku 2018 do konce roku 2019, nejméně ve 2 případech, prodal za částku vždy 500 Kč pervitin o hmotnosti 0,5 gramu při jedné předávce, celkem tedy nejméně 1 gram pervitinu,

přestože pervitin obsahuje účinnou látku metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

tedy

1)

neoprávněně vyrobil, prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku a spáchal takový čin ve velkém rozsahu,

tím spáchal

1)

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

a ukládá se mu

za tento zločin a za sbíhající se přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně nichž zůstal výrok o vině v bodech 2) – 4) napadeného rozsudku nezměněn,

podle § 283 odst. 3 a § 43 odstavec 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 66 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se zároveň ukládá trest propadnutí části majetku, a to:

- zajištěného motorového vozidla VW Touareg RZ xxx vin WVGZZZ7LZ5D040901, které bylo zajištěno usnesením policejního orgánu ze dne 28. 2. 2020, č. j. KRPT-18670/TČ-2019-070072, které stojí na parkovišti OSM Policie ČR, KŘP Moravskoslezského kraje ve

Frýdku-Místku, ulice Frýdlantská,

- finanční hotovosti ve výši 50 000 Kč a 160 EUR zajištěné usnesením policejního orgánu ze dne 26. 3. 2020, t. č. uložené na účtu Krajského soudu v Ostravě u ČNB Ostrava, č. ú. 4123761/0710,
- 1 ks prstenu ze žlutého kovu s označením 14k/586, t. č. uložený ve skladu Policie ČR, KŘP Moravskoslezského kraje, OOK, Českobratrská 10, Moravská Ostrava.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci a to:

- 1 kus expanzní zbraně tuzemské výroby v provedení jako SADA samonabíjecí pistole zn. BLOW model P99A ráže 9 mm P.A.B., výrobního čísla 7-001278 s příslušným zásobníkem, vyrobená v roce 2007,
- 1 kus 9-ti raného SADA revolveru tuzemské výroby zn. ATAK model STREAMER. R1 ráže 6 mm ME Flobert Court výrobního čísla 0714-000230 vyrobený v roce 2014,
- 1 kus igelitového sáčku tzv. dealeráku s 0,174 gramu bílé krystalické látky,
- 1 kus staniolu se stopovým množstvím bílé látky,
- 2 kusy igelitového sáčku tzv. dealeráky s celkovým obsahem 1,16 gramu sušené rostlinné hmoty zelené barvy,
- 1 kus igelitového sáčku tzv. dealeráku s 1 kusem tablety zelené barvy o hmotnosti 1,393 gramu hnědé krystalické látky,
- 2 kusy tablet šedofialové barvy s logem „třešní“ na obou stranách tablet o celkové hmotnosti 0,819 gramů,
- 1 kus tablety šedofialové barvy s logem „ čtyřlístek“ na obou stranách tablet o celkové hmotnosti 0,335 gramů,
- 1 kus sklenice se žlutým plechovým uzávěrem s etiketou „ZNOJMIA MORAVANKA“ s 2,58 gramu sušené rostlinné hmoty hnědozelené barvy,
- 1 kus opakovací pušky s otočným odsuvným závěrem tuzemské výroby zn. Zbrojovka Brno model 2 ráže .22 LONG RIFLE, bez signování výrobním číslem a bez příslušného zásobníku a blíže nezjištěné doby výroby,
- 1 kus polomasky s respirátorem a filtry,
- 1 kus ochranné masky s filtry,
- 1 kus krabičky s 53 kusy nábojů Sellier&Bellot ráže 5,6 mm Flobert á Balle,
- 1 kus plastového igelitového sáčku tzv. dealeráku s 22 kusy náboji,
- 3 kusy zavařovacích sklenic s plechovými šroubovacími uzávěry s celkovým obsahem 22,63 gramy a stonky a semeny, 1 kus plastové krabičky označené Sellier&Bellot 6 mm ME Flobert se 70 kusy nábojů,

které jsou uloženy ve skladu Policie ČR, Odboru zbraní a bezpečnostního materiálu Nový Jičín, Svatopluka Čecha 11 a ve skladu OMTZ Frýdek – Místek.

III. Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného Milana B. zamítá.

IV. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2021, č. j. 35 T 1/2021-2973, byl obžalovaný Milan B. uznán vinným v bodě 1) zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, v bodě 2) přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, v bodě 3) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a v bodě 4) přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku. Trestné činnosti se měl dopustit tím, že

   1)

   přinejmenším od října roku 2017 do 30. 1. 2020, v xxx, na ulici xxx, ve sklepních prostorách rodinného domu č. xxx, v němž tehdy bydlel, opakovaně, za pomoci chemikálií – červeného fosforu, kyseliny fosforečné, kyseliny chlorovodíkové, jódu, alkalického hydroxidu a organických rozpouštědel, a dále farmaceutických přípravků obsahujících účinnou látku pseudoefedrin hydrochlorid ve snadno extrahovatelné podobě, zejména pak přípravku s názvem Cirrus, jež si v Polské republice opatřoval buďto sám, či prostřednictvím dalších osob, a současně za využití různých typů baněk o objemech od 1 000 ml do 6 000 ml, chladiče, teploměrů, vařiče, plynové bomby a digitálních vah, kteroužto laboratorní techniku před každým výrobním cyklem – varem sestavil do podoby provizorního zařízení určeného k nedovolené výrobě psychotropní látky pervitin (chemicky definované jako metamfetamin), vyrobil v přesně nezjištěném množství případů nejméně 325 gramů uvedené drogy s tím, že po ukončení výrobního procesu uschoval použitou, výše uvedenou laboratorní techniku, včetně chemikálií, až do dalšího varu, na různých místech rodinného domu, mimo jiné ve skrýších vytvořených v půdních a sklepních prostorách, v garáži a v ní zaparkovaných vozidlech továrních značek Mercedes 300, registrační značka xxx, a Mitsubishi Eclipse, bez registrační značky, či ve skleníku samostatně stojícím na zahradě k rodinnému domu přiléhající,

   načež takto vyrobený pervitin z části užil pro svou vlastní potřebu a z části, vědom si jeho negativních účinků na lidský organismus, neoprávněně prodával, nebo poskytoval za protislužbu či zdarma jiným osobám, mezi jinými také:

   - Veronice S., narozené xxx, které, v období od měsíce listopadu roku 2017 do 1. 2. 2020, v blíže nezjištěném počtu případů, v přesně nezjištěném množství pervitinu,

   - Janě B., narozené xxx, které od měsíce října roku 2017 do 6. 2. 2020, za účelem zprostředkování prodeje, postupně předával přesně nezjištěná množství pervitinu, vždy v dealerových sáčcích s obsahem 0,5 gramu pervitinu (s ustřihnutým rožkem) a s obsahem 1 gramu pervitinu (bez ustřihnutého rožku), který tato distribuovala dalším osobám,

   - Pavlu F., přezdívanému "xxx", narozenému 3. 2. 1978, kterému v období nejméně jednoho letního měsíce v roce 2018, jako odměnu za pomoc při výstavbě bazénu, poskytl přibližně ve 26 případech, vždy v množství 0,2 gramu nebo 0,5 gramu při jedné předávce, celkem tedy nejméně 5,5 gramu pervitinu,

   - Tomáši B., narozenému xxx, kterému od konce roku 2018 do konce roku 2019, nejméně ve 2 případech, prodal za částku vždy 500 Kč pervitin o hmotnosti 0,5 gramu při jedné předávce, celkem tedy nejméně 1 gram pervitinu,

   a tímto svým jednáním bez příslušného povolení k nakládání s návykovými látkami a bez úmyslu splnit zákonné podmínky legálního nakládání s takovými látkami protiprávně nakládal s pervitinem obsahujícím účinnou látku metamfetamin, který je uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

   a současně bez příslušného povolení k nakládání s prekursory drog, a bez úmyslu splnit

zákonné podmínky legálního nakládání s nimi, protiprávně nakládal s farmaceutickými přípravky obsahujícími pseudoefedrin, který je jako prekursor zařazen do tabulky I podle Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami a v návaznosti na to také v kategorii 1 příloh I Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 i Nařízení Rady (ES) č. 111/2005, o nichž věděl, že je z nich možno vyrobit drogu „pervitin“ chemicky definovanou jako metamfetamin, kdy také kyselina chlorovodíková a toluen jsou uvedeny jako pomocné látky v kategorii 3 příloh I Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 i Nařízení Rady (ES) č. 111/2005,

2)

nejméně od měsíce listopadu roku 2017 do 6. 2. 2020, kdy byl zadržen Policií ČR, v xxx, na ulici xxx, v rodinném domě č. xxx, v němž tehdy bydlel a skleníku stojícím v zahradě k domu přiléhající, s vědomím, že se jedná o návykovou látku, bez jakéhokoliv povolení, pro sebe přechovával tři zavařovací sklenice, v nichž se nacházelo 10,35 gramu, 4,84 gramu a 10,41 gramu, tedy celkem 25,6 gramu sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii, obsahující 6,83 % účinné látky delta-9-tetrahydrocannabinolu (THC), což v uvedeném množství představuje 1,748 gramu THC, které je principiální psychoaktivní složkou konopí a je koncentrováno v pryskyřici, a dále jednu zavařovací sklenici, v níž se nacházelo 2,63 gramu sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii o nezjištěném obsahu THC a dva plastové sáčky, tzv. dealeráky, v nichž se nacházelo 0,11 gramu a 1,13 gramu sušené rostlinné hmoty využitelné pro toxikomanii o nezjištěném obsahu THC,

přičemž tímto svým jednáním bez příslušného povolení k nakládání a bez úmyslu splnit zákonné podmínky legálního nakládání s návykovými látkami, protiprávně zacházel s marihuanou, která je drogou z konopí a je uvedena v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako omamná látka zařazená do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a obsahuje účinnou látku delta-9-tetrahydrocannabinol neboli THC, které je uvedeno v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách,

3)

v době od měsíce března roku 2018 do 1. 2. 2020, na různých místech okresu Nový Jičín, zejména pak v xxx, na ulici xxx, v rodinném domě č. xxx, který obýval společně se svou tehdejší družkou – poškozenou Veronikou S., narozenou xxx, ale též v okrese Frýdek – Místek, konkrétně v xxx, převážně z důvodu své žárlivosti, poškozené opakovaně, s četností nejméně třikrát do týdne, vulgárně nadával a ponižoval ji, vyhrožoval fyzickým napadením, ale též zabitím kladivem, v jednom případě, na ni mířil střelnou zbraní - bubínkovým revolverem, což doprovodil slovy, že jí prostřelí ruku, zakazoval poškozené stýkat se s kamarádkami i rodinnými příslušníky, pokud sama opouštěla rodinný dům, prostřednictvím telefonních hovorů, které musela přijímat a zůstávat prostřednictvím nich ve spojení, kontroloval, kde se pohybuje a s kým se stýká, prohlížel obsah jejích zpráv v emailové schránce a mobilním telefonu, jakož i kontakty a výpisy volání, direktivně jí stanovoval velmi malý časový prostor, v němž musela splnit různé domácí práce, například vyžehlit, vyprat, vysát a vymalovat pokoj, s tím, že pokud nebyla s obžalovaným v požadovaném kontaktu, nebo jakmile nesplnila jím zadané úkoly, opakovaně, nejméně jedenkrát do měsíce, se stupňující se intenzitou, poškozenou fyzicky napadal, a to takovým způsobem, že ji tahal za vlasy, bil jednak otevřenými dlaněmi do tváře, a jednak rukou sevřenou v pěst do hlavy, zad i nohou, kdy ve dvou případech k zesílení svého útoku užil také elektrického kabelu od nabíječky, čímž jí jednak způsoboval vznik zranění ve formě podlitin a pohmožděnin na obličeji i dalších částech těla, kteréžto si ze strachu nenechala ošetřit lékařem, a dále ve dvou případech vznik zranění, jež si ve dnech 30. 9. 2019 a 24. 1. 2020 vyžádala lékařská ošetření v Nemocnici AGEL Nový Jičín, kde ji bylo

dne 30. 9. 2019 diagnostikováno povrchní poranění vlasové části hlavy, podvrtnutí a natažení krční páteře a dne 24. 1. 2020 povrchní poranění ucha, přičemž u obou vyšetření pod tlakem obžalovaného musela uvést, že si zjištěná poranění způsobila vlastním přičiněním, přičemž bezprostředně po takovémto slovním a fyzickém napadení ji v několika desítkách případů, přinutil rovněž k sexuálnímu kontaktu uskutečněnému formou pohlavního, ale též análního styku, a doplněnému rovněž o močení na její hlavu i tělo, kteréžto praktiky, přestože s nimi dávala slovně najevo svůj nesouhlas, byla nucena strpět, kdy celý komplex výše popsaného jednání obžalovaného vnímala poškozená již od prvního napadení jako hrubé a bezcitné a považovala jej za těžké příkoří,

4)

nejméně od měsíce září 2018 do 6. 2. 2020, kdy byl zadržen Policií ČR, v xxx, na ulici xxx, ve skrýši vytvořené v půdních prostorách rodinného domu č. xxx, v němž tehdy bydlel, aniž by byl držitelem příslušného zbrojního průkazu nebo zbrojní licence ve smyslu § 8 zákona číslo 119/2020 Sb. o střelných zbraních a střelivu, vědomě ukrýval opakovací pušku s otočným odsuvným závěrem značky Zbrojovka Brno model 2, ráže .22 Long Rifle, nezjištěného data výroby, bez signování výrobním číslem a bez příslušného zásobníku, tj. zbraň kategorie C, uvedenou v § 14 zákona o střelných zbraních a střelivu.

Za to byl obžalovaný Milan B. odsouzen podle 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 66 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl zároveň uložen trest propadnutí části majetku, a to:
- zajištěného motorového vozidla VW Touareg RZ xxx vin WVGZZZ7LZ5D040901, které bylo zajištěno usnesením policejního orgánu ze dne 28. 2. 2020, č. j. KRPT-18670/TČ-2019-070072, které stojí na parkovišti OSM Policie ČR, KŘP Moravskoslezského kraje ve Frýdku-Místku, ulice Frýdlantská,
- finanční hotovosti ve výši 50 000 Kč a 160 EUR zajištěné usnesením policejního orgánu ze dne 26. 3. 2020, t. č. uložené na účtu Krajského soudu v Ostravě u ČNB Ostrava, č. ú. 4123761/0710,
- 1 ks prstenu ze žlutého kovu s označením 14k/586, t. č. uložený ve skladu Policie ČR, KŘP Moravskoslezského kraje, OOK, Českobratrská 10, Moravská Ostrava.
Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci a to:
- 1 kus expanzní zbraně tuzemské výroby v provedení jako SADA samonabíjecí pistole zn. BLOW model P99A ráže 9 mm P.A.B., výrobního čísla 7-001278 s příslušným zásobníkem, vyrobená v roce 2007,
- 1 kus 9-ti raného SADA revolveru tuzemské výroby zn. ATAK model STREAMER. R1 ráže 6 mm ME Flobert Court výrobního čísla 0714-000230 vyrobený v roce 2014,
- 1 kus igelitového sáčku tzv. dealeráku s 0,174 gramy bílé krystalické látky,
- 1 kus staniolu se stopovým množstvím bílé látky,
- 2 kusy igelitového sáčku tzv. dealeráky s celkovým obsahem 1,16 grany sušené rostlinné hmoty zelené barvy,
- 1 kus igelitového sáčku tzv. dealeráku s 1 kusem tablety zelené barvy o hmotnosti 1,393 gramy hnědé krystalické látky,
- 2 kusy tablet šedofialové barvy s logem „třešní“ na obou stranách tablet o celkové hmotnosti 0,819 gramů,
- 1 kus tablety šedofialové barvy s logem „ čtyřlístek“ na obou stranách tablet o celkové hmotnosti 0,335 gramů,
- 1 kus sklenice se žlutým plechovým uzávěrem s etiketou „ZNOJMIA MORAVANKA“ s 2,58 gramy sušené rostlinné hmoty hnědozelené barvy,
- 1 kus opakovací pušky s otočným odsuvným závěrem tuzemské výroby zn. Zbrojovka Brno model 2 ráže .22 LONG RIFLE, bez signování výrobním číslem a bez příslušného

zásobníku a blíže nezjištěné doby výroby,
- 1 kus polomasky s respirátorem a filtry,
- 1 kus ochranné masky s filtry,
- 1 kus krabičky s 53 kusy nábojů Sellier&Bellot ráže 5,6 mm Florbre á Balle,
- 1 kus plastového igelitového sáčku tzv. dealeráku s 22 kusy náboji,
- 3 kusy zavařovacích sklenic s plechovými šroubovacími uzávěry s celkovým obsahem 22,63 gramy a stonky a semeny, 1 kus plastové krabičky označené Sellier&Bellot 6 mm ME Flobert se 70 kusy nábojů,

které jsou uloženy ve skladu Policie ČR, Odboru zbraní a bezpečnostního materiálu Nový Jičín, Svatopluka Čecha 11 a ve skladu OMTZ Frýdek – Místek.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit na náhradě škody poškozené RBP, zdravotní pojišťovně, se sídlem Michálkovická 967/108, Slezská Ostrava, IČ 47673036, částku ve výši 4 833 Kč.

2. Rozsudek v této podobě napadl odvoláním státní zástupce v neprospěch obžalovaného Milana B., směřujícím proti výroku o vině v bodu 1) rozsudku a celému výroku o trestu. Státní zástupce se částečně ztotožnil se skutkovými zjištěními v napadeném rozsudku v bodu 1), že obžalovaný od října 2017 do ledna 2020 ve sklepě rodinného domu opakovaně vyráběl pervitin a vyrobenou drogu sám nebo prostřednictvím Jany B. a Veroniky S. distribuoval dalším překupníkům nebo koncovým uživatelům. Státní zástupce však nesouhlasil se závěrem ohledně množství pervitinu vyrobeného obžalovaným. Státní zástupce vytýkal nalézacímu soudu, že nevzal v plném rozsahu za prokázané množství vyrobené drogy plynoucí z výpovědi svědkyně Veroniky S. Podle státního zástupce soud nezpochybnil množství pervitinu vyrobeného během jednoho varu, jak to vyplývalo z výpovědi svědkyně S. přítomné při výrobě a rozvažování vyrobené drogy do větších sáčků a pak do sáčků pro bezprostřední distribuci. Státní zástupce odkazoval na povahu laboratorního skla nalezeného při domovních prohlídkách, zvláště jeho počet a objem jednotlivých nádob, které ukazovaly na snahu vyrábět velké množství pervitinu při jednom výrobním procesu. Podobně státní zástupce argumentoval množstvím chemikálií nalezených v domě obývaném obžalovaným. Státní zástupce navrhoval, aby nalézací soud v případě pochybností o množství vyrobeného pervitinu využil znalostí odboru kriminalistické techniky a expertíz nebo kriminalistického ústavu ke zpracování odborného vyjádření, které by mělo zjistit množství potenciálně získané drogy ze zajištěných chemikálií. Podle znalostí z jiných trestních kauz odvozoval, že při použití červeného fosforu z nalezené plastové dózy by bylo možné vyrobit tři kilogramy pervitinu. Státní zástupce připomínal obsah odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, zejména četnost a dobu, kterou podle nich obžalovaný trávil ve sklepních prostorách domu, kde mělo docházet k manipulaci s plastovými a skleněnými předměty, k míchání kapalin, které potvrzovaly výpověď Veroniky S. Z takového hodnocení důkazů státní zástupce dovozoval, že obžalovaný B. neoprávněně nakládal s pervitinem s množstvím přesahujícím hranici velkého rozsahu. Státní zástupce proto navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku v bodě 1) a sám uznal obžalovaného B. vinným v bodě 1) podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a uložil mu úhrnný nepodmíněný trest ve třetí čtvrtině zákonné trestní sazby se zařazením do věznice s ostrahou.

3. Proti označenému rozsudku podal odvolání také obžalovaný Milan B., který brojil proti výrokům o vině v bodech 1) až 3) a proti celému výroku o trestu. Obžalovaný především vytýkal vady řízení, které rozsudku předcházelo. Jednou z nich bylo vedení trestního řízení proti obžalovanému, aniž by bylo současně zahájeno trestní stíhání Veroniky S., jejíž trestná činnost měla souviset s trestnou činností obžalovaného a policejní orgán o ní od počátku věděl. Podle obžalovaného to byla manipulace s trestním řízením, která porušovala zásadu zákonného procesu a právo na spravedlivý proces obžalovaného. Další procesní nesprávností bylo zahájení a vedení trestního stíhání obžalovaného pro údajný trestný čin znásilnění podle

§ 185 tr. zákoníku, přestože poškozená Veronika S. k němu nedala souhlas. Další závadou mělo být zahájení trestního stíhání obžalovaného pro trestný čin podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku těsně před prostudováním spisu při skončení vyšetřování, v důsledku čehož nebyla k této věci vyslechnuta svědkyně Veronika S. Obžalovaný považoval za nesprávné tendenční a neobjektivní hodnocení výpovědí svědků. Namítal přijímání výpovědí, které ho usvědčovaly a naopak paušální odmítání výpovědí, které měly jeho obhajobu podporovat. Při hodnocení důkazů k bodu 2) rozsudku obžalovaný namítal, že soud nevzal v úvahu výpověď svědkyně Jany B., která vyvrátila tvrzení obžaloby a naopak označila poškozenou S. jako původce přechovávání marihuany ve skleníku. Velkou část obžalovaný věnoval hodnocení výpovědi Veroniky S. Na jednu stranu chválil nalézací soud, že shledal závažné rozpory ohledně množství vyráběné drogy. Na druhou stranu vytýkal nalézacímu soudu, že obdobné rozpory přehlédl ve výpovědi poškozené S. v části týkající se údajného týrání poškozené. Obžalovaný odkazoval na další provedené důkazy, které podle něj zpochybňovaly výpověď poškozené k bodu 3).

4. Obžalovaný zdůrazňoval jím předložené důkazy, které doložily jeho zdroje příjmů a vyvrátily spekulace o údajných ziscích z výroby pervitinu. V podrobnostech se věnoval určení množství vyrobeného pervitinu nalézacím soudem, který přes pochybnosti, které vznesl k výpovědi poškozené S., odvozoval z odposlechnutého telefonního hovoru, ve kterém zazněla číslovka „325." K tomu přidal vlastní vysvětlení, čeho se tento údaj týkal.

5. Kromě argumentů uvedených v obecné části obžalovaný u nedovolené výroby omamných a psychotropních látek odlišně hodnotil odposlech a záznam telekomunikačního provozu. Jeho výsledky byly nekonkrétní, neprůkazné a bez informační hodnoty. Z těchto záznamů nešlo prokázat manipulaci s laboratorním sklem; pokud ano, tak nebylo zřejmé, že by se jednalo o výrobu pervitinu. Dózu s červeným fosforem podle obžalovaného přinesla do domu Veronika S. z dřívějšího bydliště. Obžalovaný připomínal výslechy pracovnic orgánů péče o dítě, ve kterých zaznělo, že Veronika S. se po rozchodu s předchozím partnerem navzájem obviňovali ve sporu o dítě z užívání drog. Podle obžalovaného nebylo s potřebnou mírou jistoty prokázáno, zda vyráběl pervitin a už vůbec ne, v jakém množství. Obžalovaný argumentoval rozhodnutím v jiné trestní věci, ve které byl pachateli za výrobu obdobného množství pervitinu uložen výrazně nižší trest.

6. K bodu 2) rozsudku obžalovaný namítal, že při domovních prohlídkách sice byla nalezena sušená rostlinná hmota s obsahem THC, ovšem nebylo prokázáno, že ji v rodinném domě přechoval právě obžalovaný a nikoliv někdo jiný. Obžalovaný opět ukazoval na Veroniku S., která dříve užívala marihuanu, zatímco obžalovaný byl nekuřák a marihuanu nikdy nekonzumoval.

7. Obžalovaný se bránil výroku v bodě 3) rozsudku především proti nekritickému přijetí tvrzení Veroniky S. Zmiňoval různé vyznění výpovědi Veroniky S. k četnosti fyzického násilí vůči ní v různých fázích trestního řízení. Poukazoval na fotografie Veroniky S., kde nejevila známky fyzické nebo psychické újmy. Z výpovědí dalších svědků připomínal části, že si žádného ublížení na těle poškozené nebo známek fyzického násilí nevšimli. Upozorňoval na zprávy z Bílého kruhu bezpečí, kde se poškozená měla vyjádřit o fyzickém násilí ze strany obžalovaného jako zcela raritním, neodpovídající četnosti, kterou poškozená zmiňovala v trestním řízení. Obžalovaný z toho konstatoval, že výpověď poškozené Veroniky S. byla nevěrohodná a nešlo z ní dělat skutkové závěry.

8. Ve vyjádření obžalovaného k odvolání státního zástupce zopakoval argumenty z odvolání, zejména zpochybnil výpověď Veroniky S. ke všem bodům napadeného rozsudku. Dále obžalovaný nesouhlasil s přijetím výpovědí svědků D. a F. Obžalovaný se bránil, aby z množství nebo objemu laboratorního skla, z přítomnosti nebo množství chemikálií či obalů od chemikálií, byly vyvozovány závěry o množství vyrobeného pervitinu. Nově obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

vnesl do odvolacího řízení poukaz na prověřování podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měla dopustit Veronika S. v roce 2015 a 2020 distribucí pervitinu svědku M. K věrohodnosti výpovědi Veroniky S. obžalovaný zmínil telefonát z vazební věznice s Kristýnou D., společnou kamarádkou obžalovaného a Veroniky S., která obžalovanému sdělila, že státní zástupce v probíhajícím trestním řízení nabízel Veronice S. trest odnětí svobody v trvání tří roků, pokud bude vypovídat proti obžalovanému. To jasně zpochybnilo přijatelnost výpovědi Veroniky S. Obhajoba obžalovaného závěrem navrhla, aby vrchní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

9. Během veřejného zasedání obhájce odkázal na písemné odvolání a jeho doplnění. Stručně shrnul podstatu vytýkaných námitek proti rozsudku. Připomněl význam ověření rozhovoru mezi obžalovaným a svědkyní D. ohledně dohody, která měla být slíbena státním zástupcem svědkyni Veronice S., která měla potvrdit přesvědčení obhajoby, že svědkyně vypovídala v neprospěch obžalovaného s touto motivací.

10. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Olomouci u veřejného zasedání shrnula odvolání podané dozorujícím státním zástupcem a navrhla, aby vrchní soud zrušil napadený rozsudek a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného uzná v případě jednání pod bodem 1) vinným ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, ve zbytku ve smyslu napadeného rozsudku, a za to obžalovanému ať uloží úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve ¾ zákonné trestní sazby se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, uloží mu shodně jako v napadeném rozsudku trest propadnutí části majetku, trest propadnutí věcí a rozhodne o povinnosti náhrady škody zdravotní pojišťovně.

11. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako odvolacímu soudu ve smyslu § 252 tr. ř. Vrchní soud zjistil, že obě odvolání byla podána oprávněnými osobami, státním zástupcem v neprospěch obžalovaného a obžalovaným proti výrokům, které se ho přímo dotýkaly (§ 246 odst. 1 písm. a/, b/ tr. ř.). Obě odvolání byla podána ve lhůtě podle § 248 odst. 1 tr. ř. Státní zástupce podal odvolání ihned po vyhlášení rozsudku u hlavního líčení a obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v osmidenní lhůtě od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Obě odvolání splňovala podstatné náležitosti obsahu odvolání ve smyslu § 249 tr. ř. Státní zástupce vymezil, že odvolání podal v neprospěch obžalovaného. Odvolání obžalovaného uvádělo nové skutečnosti a důkazy, které měl odvolací soud zvážit. Odvolací soud neshledal podmínky pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 tr. ř. Proto Vrchní soud v Olomouci přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o vině v bodech 1), 2) a 3) rozsudku, celého výroku o trestu a výroku o náhradě škody souvisejícího s předchozími výroky. Dále odvolací soud přezkoumal správnost postupu řízení, které napadeným výrokům předcházelo z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

12. K projednání podaných odvolání nařídil vrchní soud veřejné zasedání, které proběhlo prostřednictvím videokonferenčního zařízení ve smyslu § 55a odst. 1 a § 111a tr. ř., neboť obžalovaný se nacházel ve vazbě. V souvislosti s epidemiologickou situací v České republice trvající již od jara roku 2020 a tím i zvýšeným rizikem nákazy koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 by jeho eskorta k Vrchnímu soudu v Olomouci a přítomnost v jednací síni vystavily nejen obžalovaného, ale i všechny přítomné osoby riziku nákazy, které je konáním veřejného zasedání prostřednictvím videokonference alespoň částečně eliminováno, aniž by toto ovšem bylo na újmu práv obžalovaného. Tomuto zůstává možnost být v kontaktu s obhájcem, i pokud je tento přítomen v jednací síni, jak se stalo v této trestní věci, a nezvolil možnost zůstat ve videokonferenční místnosti v příslušné vazební věznici. Přes videokonferenční zařízení je pak realizována zásada ústnosti stanovená v § 2 odst. 11 tr. ř. i zásada bezprostřednosti uvedená v § 2 odst. 12 tr. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

13. Po přezkoumání napadeného rozsudku a řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolací soud konstatoval, že neshledal žádné podstatné vady uvedené v § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Proti obviněnému bylo řádně zahájeno trestní stíhání pro skutky, které byly popsány v obžalobě a následně v rozsudku (č. l. 151-153, 163-165). Obhajoba obžalovaného byla od počátku zajištěna zvoleným obhájcem (č. l. 181, 187). Obžalovaný měl v přípravném řízení i v hlavním líčení možnost se opakovaně k věci vyjádřit a vypovídat. Po skončení přípravného řízení byl obžalovaný seznámen se spisem. Hlavní líčení a dokazování bylo provedeno při zachování požadavku kontradiktornosti. Obžalovaný se hojně vyjadřoval k provedeným důkazům a navrhoval provedení dalších důkazů.

14. Obžalovaný namítal porušení zásady zákonného procesu, protože současně s obžalovaným nebyla stíhaná také Veronika S. Obsah této zásady je podle mínění odvolacího soudu vztažen především k osobě konkrétního obviněného, pro nějž znamená záruku, že nebude stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví trestní řád. Obžalovaný se dovolával toho, aby byla spolu s ním stíhána další osoba. Odvolací soud je přesvědčen, že podmínkou zákonného procesu obžalovaného Milana B. nebylo vedení trestního stíhání také proti jiné osobě – Veronice S. společně v trestním řízení proti obžalovanému. Pro dodržení zásad zákonného procesu bylo podle vrchního soudu třeba, aby Veronika S. byla v trestním řízení obžalovaného B. řádně vyslechnuta jako klíčová osoba, aby obhajoba měla možnost svědkyni klást otázky a vyjadřovat se k její výpovědi, aby byl tento výslech náležitě zobrazen v napadeném rozsudku a odpovídajícím způsobem zhodnocen, což se také stalo. Vrchní soud shledal dodržení těchto podmínek, protože výslechu svědkyně v přípravném řízení, v řízení před soudem i jeho hodnocení byla věnována odpovídající pozornost všech orgánů činných v trestním řízení, včetně nalézacího soudu.

15. Odvolací soud nemohl souhlasit, že by došlo na újmu obžalovanému k účelovému rozdělení trestní věci do dvou větví. K tomu bylo nutné připomenout, že úkony trestního řízení byly podle záznamu o zahájení zahájeny již 14. 2. 2019 (č. l. 1). Ze záznamu bylo patrné, že podezření vůči osobám vyrábějícím pervitin v xxx v rodinném domě na ul. xxx č. p. xxx bylo založeno dříve a bez ohledu, jestli a jak vypovídala Veronika S.

16. Druhým zdrojem trestního řízení krátce časově předcházejícím zadržení obžalovaného bylo oznámení učiněné rodiči poškozené Vratislavem a Kamilou S. pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit obžalovaný Milan B. vůči Vratislavu S. a podezření na spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném obydlí, kterého se měl obžalovaný dopustit vůči Veronice S. Tato podezření vyplývala z podání vysvětlení otce a matky Veroniky S. a z fotografií, které matka Veroniky S. předala policejnímu orgánu (č. l. 664-669, 684-710). Z toho vzešlo trestní stíhání obžalovaného pro skutek popsaný v bodě 3) rozsudku. V této části řízení vystupovala Veronika S. jako poškozená. Vzhledem k právní kvalifikaci uvedeného jednání se na poškozenou hledělo jako za zvlášť zranitelnou oběť ve smyslu § 2 odst. 4 písm. c) zákona č. 45/2013. Trestní řád nepřipouští, aby v jednom trestním řízení vystupovala tatáž osoba jako obviněný a zároveň poškozený. Spojení trestního stíhání obviněné Veroniky S. s trestním stíháním obžalovaného B. by znamenalo odejmutí práv Veroniky S. jako oběti a poškozené, bylo by na újmu zvýšené ochrany zvlášť zranitelných obětí trestných činů. Správně bylo vedeno trestní stíhání obžalovaného B. pro všechny skutky, které mu byly v dané chvíli kladeny za vinu a vyšly dostatečně najevo. Samostatným trestním stíháním Veroniky S. nedošlo k žádné újmě na právech obviněného B. Obžalovaný nadále měl právo, aby byla vyslechnuta, mohl jí klást otázky, mohl se k její výpovědi vyjádřit. Tuto námitku vrchní soud nepovažoval za opodstatněnou.

17. Druhou procesní námitkou byla výhrada vůči zahájení trestního stíhání pro trestný čin přechovávání omamné a psychotropní látky těsně před prostudováním spisu při skončení vyšetřování. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obžalovanému Milanu B. doručeno 28. 12. 2020. Zahájení trestního stíhání se opíralo o výsledky domovních prohlídek z února a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

června 2020, dále o odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví chemie, které identifikovalo sušenou rostlinnou hmotu jako marihuanu s obsahem THC a o výslech Veroniky S. z 9. 12. 2020, ve kterém dosvědčila, že marihuana patřila obžalovanému B. Zahájení trestního stíhání podle přesvědčení odvolacího soudu přišlo ve chvíli, když zjištěné a odůvodněné skutečnosti nasvědčovaly, že byl spáchán trestný čin a byl dostatečně odůvodněn závěr, že se ho dopustil obžalovaný B. Výslech Veroniky S. z 9. 12. 2020 sice předcházel zahájení trestního stíhání, ale výslechu se aktivně účastnil obhájce obžalovaného. Svědkyně byla v následujícím hlavním líčení k tomuto bodu vyslechnuta. Obhajoba tedy rozhodně nebyla zkrácena na právu vyslýchat svědky, klást jim otázky a vyjadřovat se k provedeným důkazům. Z uvedeného shrnutí podle vrchního soudu vyplynulo, že namítané skutečnosti neměly vliv na procesní použitelnost a hodnotu výpovědi Veroniky S.

18. Třetí námitkou procesního charakteru byla výhrada proti vedení trestního stíhání obžalovaného pro trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Trestní stíhání obžalovaného pro skutek uvedený v bodě 3) napadeného rozsudku byl zahájen usnesením ze dne 7. 2. 2020. Policejní orgán upozornil 11. 5. 2020 obhajobu na změnu právní kvalifikace označeného skutku, kdy měl být posuzován také jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Veronika S. byla dne 21. 2. 2020 poučena podle § 163 tr. ř. o možnosti zahájit a pokračovat v trestním stíhání u trestného činu znásilnění proti tomu, kdo byl v době spáchání jejím druhem. Po poučení poškozená Veronika S. nedala souhlas s trestním stíháním s vysvětlením, že sice byla nucena k sexu a různým praktikám, ale nespatřuje v tom znásilnění, ale spíše týrání v rovině psychické, byť k těmto praktikám byla nucena a nelíbilo se jí to. Při prostudování spisu 14. 1. 2021 byla obhajoba upozorněna, že právní kvalifikace jednání obžalovaného v tomto skutku jako zločinu znásilnění již nebude uplatňována (č. l. 2148-2149). Na základě zjištěných skutečností vrchní soud konstatuje, že trestní stíhání obžalovaného bylo od začátku vedeno pro zřetelně vymezený skutek, který je nyní obsažen v bodě 3) napadeného rozsudku. V průběhu trestního stíhání běžně dochází k upřesňování právní kvalifikace směrem k přísnější právní kvalifikaci, stejně jako v upozornění v květnu 2020, tak směrem ke zmírnění nebo dokonce úplnému odebrání některé právní kvalifikace, jako je to v záznamu o prostudování spisu. Vadou řízení jistě bylo, že k upřesnění právní kvalifikace došlo až deset měsíců po neudělení souhlasu poškozené. Tuto vadu nezmírnilo, že nesouhlas poškozené byl udělen u policejního orgánu, který vedl trestní stíhání v únoru 2020, trestní stíhání bylo v dubnu 2020 předáno jinému policejnímu orgánu a ten postupoval v rozporu s předchozím průběhem řízení. Označená vada postupu policejních orgánů v přípravném řízení neměla vliv na trestní stíhání pro vymezený skutek, ve kterém se jinak postupovalo správně. Právní kvalifikace skutku byla upřesněna již v přípravném řízení. Nepromítla se do podané obžaloby, ani do napadeného rozsudku. Ve výsledku neznamenala podstatnou újmu pro obžalovaného. Obžalovaný byl současně stíhán pro další stejně nebo přísněji hodnocené zločiny, včasná změna právní kvalifikace by neznamenala podstatnou změnu ve vedení celého řízení.

19. Po přezkoumání správnosti postupu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, tedy vrchní soud buď neshledal vady, které v něm viděla obhajoba, nebo sice potvrdil namítanou vadu v právní kvalifikaci jednoho ze skutků v přípravném řízení, která neměla podstatný vliv na průběh celého trestního řízení a neznamenala žádnou újmu obžalovaného. Rozhodně vrchní soud nemohl konstatovat, že by to znamenalo nezákonnost celého trestního řízení jako takového.

20. Dále se vrchní soud zabýval zákonností a odůvodněností napadených výroků rozsudku krajského soudu. Přezkoumáním zákonnosti výroků napadeného rozsudku vrchní soud rozumí přezkoumání napadeného rozhodnutí z právní stránky, tedy zda v průběhu řízení nedošlo k porušení trestního zákona, trestního řádu nebo dalších právních předpisů, které jsou součástí právního řádu. Odůvodněnost rozsudku se pak týká otázek skutkové povahy a ty jsou

základním předpokladem správnosti právního posouzení. Pro odůvodněnost napadených výroků má zásadní význam hodnocení důkazů provedených soudem prvního stupně, obsažené v odůvodnění napadeného rozsudku, a vyhovění požadavkům ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Krajský soud stručně odkazem označil, které skutečnosti vzal za prokázané. Zevrubně popsal, které důkazy provedl, jaké skutečnosti z nich zjistil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění. Ke každému bodu rozsudku zvlášť vystihl, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, jak se přitom vypořádal s obhajobou obžalovaného, jakými úvahami byl veden při právní kvalifikaci v jednotlivých bodech a jaké skutečnosti vzal v úvahu při stanovení druhu a výměry trestu. Stručně nakonec odůvodnil výrok o náhradě škody. Po přezkoumání předloženého spisu, napadeného rozsudku a námitek vznesených v odvolání obžalovaného, se vrchní soud obecně ztotožnil s hodnocením provedených důkazů soudem prvního stupně, založeného především na výpovědi svědkyně Veroniky S., výsledcích domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, odborných zkoumání na zajištěných předmětech, na hodnocení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu i na hodnocení výpovědí dalších svědků Kristýny D., Adama Š., Pavla F. a Tomáše B., s dále uvedenou výjimkou. Soubor provedených důkazů dával ucelený obrázek o průběhu skutkového děje, jak byl popsán ve výroku napadeného rozsudku.

21. Krajský soud vysvětlil svůj přístup k ustálení skutkové okolnosti množství vyrobené drogy. Zmínil nižší věrohodnost výpovědi Veroniky S., změnu její výpovědi, možný zájem svědkyně vzhledem k vlastnímu trestnímu stíhání, což vedlo krajský soud k určení nižšího prokázaného množství vyrobené drogy, opřené o číselný údaj z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. V tomto směru měl vrchní soud za to, že krajský soud nevypořádal všechny skutečnosti zjištěné z provedených důkazů přesvědčivě a vyčerpávajícím způsobem. Zde bylo nutné zaznamenat obojetný přístup k hodnocení výpovědi Veroniky S., kterou soud na jednu stranu přijal, nejenom v bodě 1) rozsudku, ale také v dalších bodech rozsudku. Přitom v podstatné části krajský soud tuto výpověď ve výroku nezohlednil. Tento dvojaký přístup k výpovědi Veroniky S. soud dostatečně nevysvětlil. Veronika S. byla u hlavního líčení vyslechnuta velmi podrobně, soudem i všemi stranami řízení. Pokud se poukazovalo na změnu její výpovědi, žádná z jejích výpovědí z přípravného řízení při jejím výslechu v hlavním líčení nebyla přečtena, odkazy na dřívější výpovědi zaznívaly maximálně v otázkách směřovaných na svědkyni. Nebylo tedy patrné, že by se krajský soud pokusil případné rozpory nebo změny ve výpovědi svědkyni předestřít, aby rozpory vysvětlila.

22. Významná část námitek odvolání obžalovaného směřovala právě proti hodnocení výslechu Veroniky S., výsledek důkazního řízení směrem ke stanovení množství vyrobené drogy se podstatným způsobem odvíjel od výpovědi svědkyně, proto rozhodl vrchní soud doplnit dokazování <u>výslechem svědkyně Veroniky S.</u> K podstatným otázkám svědkyně odpověděla, že obžalovaný vyráběl pervitin každý týden, při jednom procesu byl schopen vyrobit 200 až 300 gramů pervitinu a vyráběl ho po celou dobu, kdy svědkyně žila s obžalovaným ve společném domě. Po přečtení částí výpovědí Veroniky S. z přípravného řízení a z hlavního líčení svědkyně vysvětlila údaje, které uváděla u veřejného zasedání ve srovnání s dříve uvedenými údaji k období, kdy měl obžalovaný vyrábět pervitin, k četnosti dílčích výrobních procesů i k množství, které při jednom procesu vzniklo. Porovnáním doplňujícího výslechu svědkyně Veroniky S. s předchozím výslechem v řízení před nalézacím soudem a v přípravném řízení dospěl vrchní soud k potvrzení, že Veronika S. je věrohodný svědek, údaje uváděné svědkyní k výrobě pervitinu obžalovaným B. se nijak diametrálně nelišily v jednotlivých fázích řízení, odpovídaly délce období, ve kterém svědkyně sledovala počínání obžalovaného, proto nemohla přesně na jednotku říct, jaký byl celkový počet výrobních procesů, ani kolik drogy mělo být celkem vyrobeno. Přesto lze z její výpovědi při veškeré obezřetnosti bezpečně dospět k závěru, že po celé období správně vymezené v napadeném rozsudku obžalovaný vyráběl pervitin minimálně dvakrát měsíčně, v množství minimálně 100

gramů při jednom výrobním procesu. Z toho vzešel závěr vrchního soudu, že obžalovaný při popsaném jednání vyrobil od října 2017 do konce ledna 2020 celkem nejméně 5 600 gramů psychotropní látky pervitinu. Ve zbytku popisu skutku v bodě 1) vrchní soud vycházel z napadeného rozsudku, ve kterém se s hodnocením nalézacího soudu ztotožnil. Výpověď svědkyně S. byla podepřena dalšími provedenými důkazy, které v napadeném rozsudku vyjmenoval soud prvního stupně a které podporovaly závěr učiněný v tomto bodu.

23. Naopak za nepřípadné vrchní soud považoval námitky obhajoby, že byly svědecké výpovědi hodnoceny tendenčně a neobjektivně. Soud nezjistil takové zkreslení v hodnocení výpovědí soudem prvního stupně. Byly zde výpovědi, které podporovaly výpověď svědkyně S., resp. závěr o výrobě pervitinu obžalovaným B. V řízení se objevily také výpovědi svědků, které nepodporovaly závěr učiněný v napadeném rozsudku. Zároveň žádná z nich nevyviňovala obžalovaného ze spáchání skutku v bodu 1) rozsudku. Pokud např. svědci Miroslav B., Martin P. nebo Jiří L. uvedli, že od obžalovaného osobně žádné drogy nedostali, jejich výpovědi byly značně zpochybněny odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, resp. výpověďmi jiných svědků, ze kterých plynulo, že právě tito svědci byli dalšími odběrateli drogy od obžalovaného, třebas byl tento prodej nebo předávání drogy zprostředkováno svědkyní Veronikou S. nebo matkou obžalovaného Janou B.

24. Dílčí výhrady odvolání obžalovaného směřovaly k provedenému dokazování v bodě 1) rozsudku, k telefonnímu hovoru z 24. 3. 2019, ve kterém byla zmíněna číslovka „325“, k hodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, případně k hodnocení nalezených prostředků, nářadí a chemikálií potřebných k výrobě pervitinu, které samy nedokazovaly výrobu pervitinu obžalovaným. K tomu vrchní soud připomíná, že tyto důkazy nestály osamoceně, ale byly hodnoceny v souboru a kontextu ostatních provedených důkazů. První výhrada byla překonána hodnocením výpovědi Veroniky S. a ostatních souvisejících důkazů. Hodnocení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo podrobně rozebráno v bodech 51.-52. odůvodnění napadeného rozsudku, bylo pečlivé a uvážlivé. Vyvozované skutečnosti neměly podklad v jednom, ale pravidelně ve více záznamech a zároveň krajský soud tento typ důkazu a jeho obsah nepřeceňoval. Vrchní soud nezjistil zkreslení obsahu záznamů. Prakticky totéž šlo říci o zjištění a hodnocení skutečností z nalezených chemikálií, laboratorního skla, nářadí a odborného zkoumání zajištěných stop a pozůstatků po návykových látkách. Krajský soud jasně uvedl zdroj důkazů, vyvozované skutečnosti a odpovídajícím způsobem je zařadil do kontextu ostatních důkazů. Provedené důkazy umožňovaly učinit závěr o průběhu skutku bez důvodných pochybností. Na tom nemohly nic změnit ani argumenty obhajoby spočívající například v tom, že obžalovaný doložil svůj zdroj příjmů (výhry v kasinu atd.). Případné (ne)prokázání jiných zdrojů příjmů nemělo vliv na zjištění, jestli obžalovaný vyráběl pervitin.

25. Také ve druhém bodě rozsudku se vrchní soud ztotožnil se závěrem krajského soudu, byť zčásti z jiných důvodů. Bezpochyby bylo na místě vycházet z výpovědi svědkyně Veroniky S., která k nálezu marihuany a jejímu držiteli vypovídala od počátku trestního řízení vždy stejně, tedy že patřila obžalovanému Milanu B. Tato výpověď byla v souladu s provedenou domovní prohlídkou a nálezem marihuany ve sklenicích zakopaných ve skleníku, ve sklenici v šatní skříni v ložnici vedle oděvních svršků a v plastových sáčcích v kuchyni bytu užívaného obžalovaným a svědkyní Veronikou S. Povaha sušené rostlinné hmoty a obsah psychotropní látky THC byl zřejmý z odborných vyjádření z oboru chemie. Dále bylo nutné vzít v úvahu místa nálezu sušené rostlinné hmoty, zejména jejího zakopání ve sklenicích v půdě ve skleníku, kde byly obdobným způsobem v blízkosti zakopány součástky laboratorní techniky používané při výrobě pervitinu. Bylo nutné také zvážit výpověď svědkyně Jany B., což krajský soud v odůvodnění nezmínil. Svědkyně tvrdila, že Veronika S. nesla do skleníku „kontejner od granulí.“ Odpovídající zakopaný předmět obsahoval baňky a chladič související s výrobou pervitinu. K bodu 2) rozsudku, tedy přechovávání marihuany, výpověď Jany B. nic nepřinesla.

Navíc svědkyně očividně podléhala nebo měla strach z obžalovaného Milana B., jak bylo patrné z odposlechu telefonních hovorů, a soudy se nemohly na její výpověď spolehnout. Proto byl odpovídající skutkový závěr krajského soudu, že právě obžalovaný přechovával marihuanu s obsahem THC ve sklenicích ve skleníku, v domě a v plastových sáčcích v kuchyni ve 2. patře. Za nesprávné vrchní soud považoval dílčí východisko krajského soudu, že vycházel také ze závěru o nalezení profilu DNA obžalovaného na víčcích zavařovacích sklenic se sušenou rostlinou hmotou. Vrchní soud po seznámení s protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 28. 2. 2020, při které byly sklenice nalezeny a s odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky, zabývající se nalezenými stopami, nezjistil, že by byly na zavařovacích sklenicích se sušenou rostlinou hmotou obsahující THC nalezeny stopy DNA obžalovaného. Takové stopy byly nalezeny na jiných sklenicích ve vztahu k bodu 1) rozsudku. Přes tuto dílčí nesprávnost považoval vrchní soud závěr v tomto bodě za správný, odůvodněný a zákonný.

26. V bodu 3) rozsudku obhajoba nesouhlasila s hodnocením důkazů nalézacím soudem. Vymezovala se proti údajně nekritickému přijetí výpovědi Veroniky S. a vypočítávala dílčí důkazy, které měly tuto výpověď zpochybnit. Podle vrchního soudu bylo na místě připomenout popis skutkového děje, jak ho formuloval nalézací soud. Převážná část popsaných jednání, kterých se měl obžalovaný Milan B. dopustit proti Veronice S., nezanechávaly na poškozené viditelné zranění nebo stopy, které by mohla druhá osoba zachytit. Mezi tyto formy nalézací soud zařadil vulgární nadávky, ponižování, vyhrožování, zákaz kontaktu s dalšími osobami, nadměrná kontrola poškozené, přinucení k sexuálnímu kontaktu formou pohlavního nebo análního styku, močení na hlavu. Tento soubor jednání bylo nutné považovat za hrubé, bezcitné a těžce pokořující. Z povahy věci šlo o trestné jednání, které se odehrávalo mezi blízkými osobami žijícími ve společném obydlí. Součástí tyranského jednání bývá získání dominance nad obětí, která se nedokáže z moci tyrana vymanit. K podmanění u oběti patří také neschopnost obrany, stud nebo strach před zveřejněním problému. Z těchto východisek bylo nutné hledět na zjištěný skutkový děj. Jeho popis odpovídá vztahu tyrana a oběti, který navenek může působit dojmem bezproblémového soužití. Proto pro soud nebylo neobvyklé, že řada příbuzných nebo známých nic zvláštního v soužití Milana B. a Veroniky S. nezaznamenala.

27. Dále bylo nutné zjištěný skutkový děj hodnotit z pohledu možných zranění nebo zachytitelných stop. V popisech fyzického napadání převládaly takové formy, které na poškozené nenechávaly viditelné stopy a které tím pádem nemohl nikdo jiný pozorovat, např. tahání za vlasy a bití otevřenou dlaní. Konkrétní násilí, které mělo zanechat zranění, bylo popsáno pouze ve dvou případech bití kabelem nabíječky, které si poškozená nenechala ošetřit. V dalších dvou případech byly následky objektivizované lékařskými zprávami, protože byla poškozená ošetřena. Bylo dobře možné, že během necelých dvou let nastalo určité delší období, kdy na poškozené nebyly patrné žádné stopy násilí. Poškozená sama zmiňovala ve výpovědi, že po větším útoku nebo větší míře násilí obžalovaný jako kompenzaci bral poškozenou na exotické dovolené. Fotografie předkládané obžalovaným právě z těchto dovolených pocházely z doby uklidnění vztahů mezi obžalovaným a poškozenou. Proto poškozená nemusela být na fotografiích viditelně zraněná, ani působit dojmem týrané ženy.

28. Na podporu zpochybňujícího stanoviska obhajoba poukazovala na výpovědi svědkyň Mgr. G. a Mgr. T. První jmenovaná svědkyně dohlížela jako orgán sociálněprávní ochrany dětí na výchovu dětí obžalovaného Milana B. a svědkyně Zdeňky B. Svědkyně s poškozenou S. nikdy nemluvila. Svědkyně Mgr. T. ve stejné funkci prováděla soudní dohled ke střídavé péči u dítěte Veroniky S. a nezjistila žádné závady v jeho výchově. Poškozená S. jí nesdělila, že by v jejím soužití s obžalovaným docházelo k nějakému násilí. Teprve v květnu 2020 řekla, že ji obžalovaný fyzicky napadl. V těchto výpovědích vrchní soud shledává typický přístup oběti trestné činnosti, která do poslední chvíle soužití s tyranem tajila skutečný stav jejich soužití,

zakrývala pravý důvod svých zranění, oficiálním orgánům nesdělila druh a povahu násilí na ní páchaného z obavy, ze studu, nebo aby např. nezhoršila své postavení při výkonu soudního dohledu v péči o vlastní dítě. Teprve po opuštění toxického prostředí byla schopna o těchto skutečnostech otevřeně mluvit. Ani vrchní soud ve výpovědích jmenovaných svědkyň neshledal nic, co by podstatně vyvracelo obsah výpovědi Veroniky S. a věrohodnost její výpovědi. Obhajoba také poukazovala na zprávu Bílého kruhu bezpečí s vyjádřením poškozené ze dne 13. 2. 2020, podle kterého mělo dojít k fyzickému napadení poškozené od roku 2018 celkem třikrát. V kontextu ostatních provedených důkazů bylo zřejmé, že poškozená měla na mysli jen ta fyzická napadení, při kterých došlo k jejímu zranění, kdy byla ošetřena, anebo jehož stopy byly zachyceny na fotografiích. Toto vyjádření ovšem neznamenalo, že nebyla fyzicky napadena vícekrát, způsobem, který na ní nezanechal tak výrazné stopy. Podobně obhajoba zpochybňovala vyjádření poškozené, která se k četnosti napadání vyjadřovala rozdílně. Soudy mohly vycházet především z výpovědi svědkyně Veroniky S. u hlavního líčení, v níž se k četnosti fyzického napadení vyjádřila jednoznačně, drobné útoky probíhaly přibližně jednou za týden a větší útoky, které si takříkajíc člověk zapamatuje napořád, přibližně jednou za měsíc. Tato část nezpochybnila nic z toho, co Veronika S. říkala o jiných formách tyranského jednání, nebylo to v rozporu ani s ostatními provedenými důkazy, s ohledem na charakter projednávaného skutku a východiska, které k němu vrchní soud zaujímal. V důkazním řízení nebyla provedena žádná jiná výpověď poškozené a nešlo ji přímo porovnávat s jiným jejím vyjádřením. I kdyby vrchní soud přistoupil na možnost porovnání s další procesně využitelnou výpovědí poškozené z přípravného řízení, stejně se v odhadu celkového počtu fyzických incidentů nijak významně neodlišovala od výpovědi v hlavním líčení. Pokud bylo tyranské jednání obžalovaného pravidelnou součástí soužití s poškozenou, nelze se divit, že poškozená nemohla určit konkrétní číslo a uváděla přibližnou četnost. Obdobně se to mělo s obhajobou namítanou četností vynucených sexuálních kontaktů a s natáčením erotických videí. Také tyto skutečnosti poškozená vysvětlila ve výpovědi u hlavního líčení. Spolehlivost a věrohodnost výpovědi Veroniky S. nenarušila ani skutečnost, že se od obžalovaného neodstěhovala, jak to patrně měla na mysli obhajoba. Poškozená jeden takový pokus podnikla, a stejně se nechala obžalovaným později obměkčit. To odpovídalo profilu týrané osoby, zůstávala s tyranem ze strachu, pod jeho vlivem neschopna se mu vlastní vůlí postavit nebo vzepřít. Až opravdu velký exces z „běžného“ jednání obžalovaného okolo připravované svatby přesvědčily poškozenou k definitivnímu odchodu. Celkově vrchní soud potvrdil přístup krajského soudu k hodnocení výpovědi poškozené, k zařazení její výpovědi do kontextu ostatních provedených důkazů a k učiněným skutkovým zjištěním v bodu 3) rozsudku.

29. Vrchní soud v podstatné části vyšel z provedeného dokazování a ze skutkových zjištění učiněných krajským soudem. V malé části vrchní soud doplnil dokazování výše zmíněnou výpovědí poškozené Veroniky S. a některými listinnými důkazy. U Okresního soudu v Ostravě byla pod sp. zn. 6 T 161/2021 podána obžaloba pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. i) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit obžalovaný B. během výkonu vazby nedovolenou korespondencí směrem k poškozené S.; v tomto řízení dosud nebylo rozhodnuto (č. l. 3078-3085). U Krajského soudu v Ostravě je pod sp. zn. 49 T 7/2021 projednávána obžaloba proti obžalovaným Veronice S., Janě B. a Karlu B., která skutkově navazuje na jednání obžalovaného B. (č. l. 3088-3097). Z protokolu o hlavním líčení v této trestní věci z 11. 3. 2022 nevyplýval žádný náznak o jednání nebo zájmu na jednání o dohodě o vině a trestu mezi státním zástupcem a Veronikou S. (č. l. 3138-3140). V opisu rejstříku trestů byly stejné záznamy k obžalovanému i Veronice S. jako zjistil už dříve krajský soud (č. l. 3101-3102). Hodnocení obžalovaného z výkonu vazby bylo pozitivní (č. l. 3105). K návrhu obhajoby soud opatřil sdělení státního zástupce v trestním řízení u Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku prověřující podezření proti Veronice S. z nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku z let 2015 a 2020. Po předchozím odložení podezření podle § 159a odst. 3 tr. ř. se v tomto řízení pokračovalo, neboť v něm byly zjištěny nové skutečnosti (č. l. 3128-3130). Poslední důkaz byl vyžádán dotazem u Vazební věznice Olomouc k telefonátům obžalovaného (č. l. 3134). Vazební věznice má právo se seznamovat s obsahem telefonátů umístěných vězňů a tyto telefonáty monitoruje, ale pokud obsah telefonátu nezakládal podezření ze spáchání trestného činu, nebylo možné je předat orgánům činným v trestním řízení. Z obsahu telefonátu reprodukovaného ve vyjádření obžalovaného k opravnému prostředku státního zástupce nevyplývalo, že by hovor obžalovaného s Kristýnou D. měl takový charakter. Proto nemělo smysl záznam hovoru od vazební věznice vyžadovat.

30. Vrchní soud nevyhověl návrhům na doplnění dokazování opětovným výslechem svědkyně Kristýny D. k telefonním hovorům s obžalovaným B. ve vazební věznici, ve kterém se měla zmínit o možnosti dohody o vině a trestu v trestním řízení mezi Veronikou S. a státním zástupcem. Tato skutečnost byla objasněna protokolem o hlavním líčení v uvedené trestní věci, kde žádná možnost dohody nebo jednání o dohodě o vině a trestu navržena nebyla. Rovněž Veronika S. popřela takovou dohodu nebo jednání se státním zástupcem. Ve výpovědi ve veřejném zasedání objasnila, jakým způsobem dospěla k tomu, že by z případně uloženého trestu odnětí svobody v trvání 6 let skutečně vykonala 3 roky. Nejde tedy o to, že by jí bylo slíbeno uložení trestu ve výměře 3 roků výměnou za to, že bude vypovídat proti obžalovanému. Vrchní soud také neakceptoval návrh na výslech svědkyně kpt. Denisy K., vyšetřovatelky v trestní věci obžalovaného, k údajnému slibu beztrestnosti Veronice S. Z provedeného dokazování bylo zřejmé, že proti Veronice S. je vedeno trestní řízení, dokonce ve fázi řízení před soudem. Nikde o takovém příslibu nebyl žádný záznam a výpověď Veroniky S. o takovém příslibu byla očividně její reflexí dosavadního trestního řízení proti obžalovanému Milanu B., kde vystupovala jako svědkyně. Těžko bylo možné očekávat od výpovědi vyšetřovatelky nějaké jiné skutečnosti, než které byly v průběhu trestního řízení zjištěny, objasněny anebo vyplývaly ze spisu. Obhajoba navrhovala provést jako listinný důkaz obžalobu ve věci obžalovaného Adama Š. Tato obžaloba byla provedena jako důkaz již v řízení před soudem prvního stupně, svědčila o vedení trestního řízení mj. pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy, kterého se měl dopustit jmenovaný Š. Z výpovědi Veroniky S. vyplynulo, že se po dobu přibližně jednoho až dvou měsíců v roce 2020 zdržovala v bydlišti Adama Š. a Kristýny D. Z obsahu obžaloby nevyplývalo, že by v trestním řízení nějak figurovala Veronika S. Především bylo nutné zmínit, že období, kdy se měla Veronika S. zdržovat v bydlišti Adama Š., nebylo zahrnuto v nyní projednávané obžalobě. Jen těžko by skutková zjištění z jiného trestního řízení mohla ovlivnit stávající řízení. Na návrh obhajoby soud také provedl důkaz fotografiemi předloženými obžalovaným, které měly dokladovat užití číslovky „325“ při řezání poliček do šatních skříní. Z použitých fotografií ani z vyjádření obžalovaného nebylo patrné, že by právě tato číslovka nutně souvisela s poličkami v šatní skříni. Tímto způsobem soud uzavřel dokazování v projednávané věci.

31. Po doplnění dokazování odvolací soud dospěl k upřesnění skutkového děje v bodě 1) rozsudku, kde byl doplněn údaj o četnosti výroby, množství vyrobené drogy při jednom výrobním procesu a celkové množství drogy nejméně 5 600 gramů vyrobené obžalovaným Milanem B. V nové skutkové větě vrchní soud vynechal část, která popisovala uschování prostředků používaných k výrobě pervitinu. Tato dílčí část jednání byla zahrnuta v části popisující výrobu pervitinu. Vzhledem k opakování výrobních procesů bylo jasné, že mezi nimi obžalovaný prostředky k výrobě pervitinu přechovával, a nebylo nutné to v popisu skutkového děje dále rozvíjet. Ze stejného důvodu vrchní soud z popisu skutkového děje vynechal část o absenci povolení obžalovaného k nakládání s prekursory drogy a nakládání s nimi. I tato část byla ve skutkovém ději již zahrnuta, protože obžalovaný pro výrobu

pervitinu používal farmaceutické přípravky obsahující účinnou látku pseudoefedrin pod názvem „Cirrus“, opatřované z Polska. Ani tento dílčí aspekt nebylo nutné zvlášť zdůrazňovat, protože obžalovaný neměl žádné povolení k nakládání s návykovými látkami obecně.

32. Z takto zjištěného a doplněného skutkového stavu vrchní soud dospěl k závěru, že se obžalovaný jednáním pod bodem 1) dopustil zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Obžalovaný naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty v objektivní i v subjektivní rovině, jak to rozvedl krajský soud v odůvodnění rozsudku v bodech 62. až 66. Oproti němu vrchní soud dospěl k závěru, že obžalovaný tento trestný čin spáchal ve velkém rozsahu. Vrchní soud vycházel ze sjednocujícího stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 301/2013, které stanovilo u návykových látek množství větší než malé ve smyslu § 284 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku; u pervitinu se jednalo o hodnotu více než 1,5 gramu. Hodnota považované za „množství větší než malé“ tvořila výchozí úroveň pro další trestním zákoníkem předpokládané hranice; „větším rozsahem“ je podle judikatury desetinásobek množství většího než malého; „značným rozsahem“ je desetinásobek takto určeného většího rozsahu a „velkým rozsahem“ je desetinásobek takto určeného značného rozsahu, tedy nejméně 1 500 gramů pervitinu (metamfetaminu). Sjednocující stanovisko navázalo na dosavadní judikaturu, zejména na usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 15 Tdo 1003/2012, ve kterém velký senát uvedl, že základem pro toto určení by měl být násobek množství účinné látky (drogy) vymezeného jako množství větší než malé. Určitý rozsah (větší, značný, velký) spáchání trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ovšem nelze redukovat jen na množství příslušné drogy, kterou pachatel nelegálně vyrobil nebo s níž jinak nakládal ve smyslu § 283 odst. 1 tr. zákoníku, ale při jeho stanovení se uplatní i další okolnosti (Nález Ústavního soudu ze dne 27. 4. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 98/20). Vzhledem ke skutkovému zjištění o výrobě minimálně 5 600 gramů pervitinu během uvedeného období bylo zřejmé, že obžalovaný se dopustil činu ve velkém rozsahu. Kromě vlastní hmotnosti vyrobeného pervitinu této kvalifikaci nasvědčovala doba páchání činu významně přesahující dva roky a četnost minimálně dvou výrobních procesů za měsíc. Z provedeného dokazování bylo zřejmé, že o prodej a předání drogy od obžalovaného byl velký zájem. Obžalovaný B. ho zajišťoval především prostřednictvím dalších osob, mj. Veroniky S. a Jany B. Ze způsobu jednání, délky a četnosti výroby drogy, množství vyrobené drogy bylo zřejmé, že obžalovaný chtěl porušit zájem na ochraně před nedovoleným šířením omamných a psychotropních látek a jedů a dopustil se trestného činu v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

33. K právní kvalifikaci jednání uvedeného pod body 2) až 4) napadeného rozsudku vrchní soud mohl odkázat na příléhavé odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 67. až 70., 71. až 77. a 78. až 79. Podstatné námitky byly vzneseny proti právní kvalifikaci jednání v bodě 3) rozsudku podle § 199 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Obhajoba se domnívala, že u tohoto trestného činu chyběl znak spáchání činu „po delší dobu“, neboť podle nich šlo o dva izolované a nezávislé incidenty s větším časovým odstupem. K takovému hodnocení se vrchní soud nepřiklonil. Zjištěný skutkový děj byl důkazně podložen, správně formulován a očividně se nejednalo o izolované incidenty, jak vyvozovala obhajoba, ale o řetězec dílčích, méně i více závažných jednání psychické i fyzické povahy, ataků slovních, ponižujících, vyhrožujících a sexuálních. Tato dílčí jednání tvořila skutek, který ve svém důsledku naplňoval znak „týrání“, tedy zlého nakládání s osobou blízkou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Ke spáchání činu po dlouhou dobu bylo nutné připomenout, že řetězec jednání obžalovaného se rozprostřel od návratu poškozené do společné domácnosti v března 2018 do začátku února 2020, tedy do útěku poškozené ze společné domácnosti, kdy nebyl významně přerušen. Dva izolované incidenty,

o kterých hovořila obhajoba, byly události, při kterých došlo k ošetřování poškozené. Dalo by se říci, že to byly vrcholy fyzického napadení poškozené, které nebyly osamocené, ale tvořily organickou součást širšího jednání. Toto jednání trvalo necelé dva roky, což podle vrchního soudu jednoznačně naplnilo znak spáchání takového čin „po delší dobu".

34. Při stanovení druhu a výměry uloženého trestu vrchní soud vycházel ze skutečnosti, že ukládá úhrnný trest podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku za sbíhající se zločiny a přečiny, z nichž nejpřísněji trestný je zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Přitom vrchní soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů. Zde bylo nutné zdůraznit, že obžalovaný porušil tři důležité zájmy chráněné trestním zákoníkem, a to zájmy společnosti na ochraně před nedovoleným šířením omamných a psychotropních látek a jedů, zájem na kontrolovaném nakládání se zbraněmi a střelivem a zájem na ochraně před násilím ve společném soužití. Všechny zájmy byly dotčeny závažným způsobem, jak to ve dvou případech ukázalo naplnění kvalifikovaných skutkových podstat. Závažný byl také způsob provedení činu. V bodě 1) byla hranice spáchání činu ve velkém rozsahu překročena více než trojnásobně a obžalovaný se tohoto činu dopouštěl po delší období. Zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí byl naplněn různými formami, různou intenzitou, souvislým jednáním dlouhodobého charakteru. Byly způsobeny typické následky odpovídající daným skutkovým podstatám. Jako přitěžující bylo nutné zmínit souběh čtyř trestných činů různého charakteru. Bylo nutné zohlednit, že obžalovaný se zločinů a přečinů dopustil částečně ve zkušební době podmíněné odsouzení, respektive po předchozím odsouzení za trestné činy týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě a ohrožení pod vlivem návykové látky. Míra zavinění byla dána přímým úmyslem ke spáchání všech zločinů a přečinů. Ve všech případech byly pohnutky obžalovaného kriminální, bezcharakterní a bezskrupulózní. Celkově byla povaha a závažnost činů vysoká a ukazovala na ukládání trestu v horní polovině zákonné trestní sazby. K poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný neměl stálé zaměstnání, dříve samostatně podnikal, žil v rodinném domě společně s poškozenou a zbytkem rodiny. Měl vyživovací povinnosti k dětem ze vztahu se Zdeňkou B. Zdůrazňoval zejména své příjmy z hazardních her. Jeho vlastní poměry byly uspořádané, ale nedokázal dlouhodobě udržet rodinné vztahy, o čemž svědčil rozpad vztahů se Zdeňkou B. a s Veronikou S. Měl zajištěné bydliště, snažil se o výdělečnou činnost. Největší podíl měly tvořit nahodilé příjmy z hazardních her, což je sice legální, ovšem ne zajištěná a stabilní budoucnost. Celkově poměry obžalovaného mírně snižovaly závažnost jeho činů. Dále vrchní soud přihlížel k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Ve shodě s krajským soudem ani vrchní soud neshledal žádné významné polehčující okolnosti. Proti obžalovanému stály přitěžující okolnosti dřívějšího odsouzení a spáchání více trestných činů. Po změně právní kvalifikace dospěl vrchní soud k závěru, že bylo na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku v trvání deseti roků. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody vrchní soud zařadil obžalovaného podle zákonných kritérií do věznice se zvýšenou ostrahou. U vedlejších trestů soud zopakoval výroky o trestu propadnutí části majetku a trestu propadnutí věci, jak o nich rozhodl krajský soud v napadeném rozsudku. Tyto výroky měly svůj podklad ve skutkových zjištěních a byly náležitě právně zařazeny. Z provedeného dokazování bylo zřejmé a odpovídalo to povaze spáchaného zločinu nedovolené výroby omamných psychotropních látek a jedů, že tato činnost byla předmětem výdělku, distribuce drogy byla především orientována na prodej vyrobeného pervitinu. Z toho bylo zřejmé, že se obžalovaný snažil získat pro sebe majetkový prospěch, bez ohledu na to, jestli obžalovaný získával finanční prostředky i jiným způsobem, např. hraním hazardních her. Proto vrchní soud rozhodl o uložení trestu propadnutí části majetku na těch hodnotách, které byly obžalovanému zajištěny, konkrétně vozidla VW Touareg, finanční hotovosti a prstenu ze žlutého kovu.

35. Dále vrchní soud uznal, že obžalovaný používal ke spáchání jednotlivých zločinů a přečinů nástroje, které byly zajištěny při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor. Bylo na místě, aby nástroje trestné činnosti byly obžalovanému do budoucna odebrány. Proto soud rozhodl o uložení trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zejména zbraní a střeliva, které byly nástrojem vyhrůžek ostatním a dále prostředků k výrobě pervitinu, resp. přechovávání marihuany, jak to správně učinil krajský soud.

36. Po přezkoumání napadeného rozsudku, předloženého trestního spisu a průběhu celého trestního řízení, po dílčím doplnění dokazování, dospěl vrchní soud k závěru, že bylo na místě zrušit výrok o vině v bodu 1) napadeného rozsudku a celý výrok o trestu. Ve zbytku rozsudku vrchní soud nezjistil žádné procesní závady, nezjistil nesprávné, svévolné nebo zkreslující hodnocení provedených důkazů a ani závady v právní kvalifikaci označených trestných činů. K odvolání státního zástupce a za splnění podmínky § 259 odst. 3 tr. ř. vrchní soud nově rozhodl, jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozsudku. Odvolání obžalovaného jako nedůvodné vrchní soud zamítl podle § 256 tr. ř. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 28. března 2022

Mgr. Daniel Plšek v. r.
předseda senátu

Mgr. Tomáš Kurfiřt v. r.
vypracoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.